

„... ha nekem nem is hisztek, higgyetek a tetteknek...”

Nehéz hinnem, hogy Isten képmására vagyok teremtve. A nehézség a mindennapok gyakorlata miatt van. A perlekedések, a mulasztások, a lustaság, mind ezt az istenképűséget kérdőjelezi meg.

Reményik Sándor írja:

„Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.”

Ennek a látható istenarcnak tetteinken keresztül kellene fényt vinni a világba. Felelősség és egyben kötelezettség.

Felelősség, hogy minél hübb istenarcot tudjunk magunkból előhívni. Kötelezettségünk pedig abban áll, hogy tetteink Isten jóságát, szeretetét közvetítse a világba.

Milyen jó lenne, ha a Bokor-tagok tettei alapján hinnének Istenben az emberek. Ha tetteink legalább gondolatokat indukálnának.

A Lélek adjon erőt a valóságos istenarc megtalálásához.

Benéné F. Éva, Budapest